

Nacional

COVID-19

Transmissió
1,34

Dada anterior: 1,44

La xifra de contagiats nous per cada positiu no ha de superar l'1

Nous contagis
2.075

Dada anterior: 3.801

L'indicador hauria d'estar en 1.000 contagiats/dia

Llits d'UCI
458

Dada anterior: 459

Les UCI haurien d'acollir un màxim de 300 malalts greus

14-F. EL TANCAMENT DE LES LLISTES

Un mercat electoral

FINAL El termini per presentar candidatures es tanca avui amb fitxatges destacats en totes les llistes, si bé poc moviment entre blocs **FITES** L'independentisme aspira a superar el 50% i posa a votació el full de ruta dels propers anys, mentre que l'unionisme vol aprofitar la divisió per cercar un altre govern

Oscar Palau
BARCELONA

Ara sí que ja totes les cartes per al 14-F són sobre la taula. Avui s'acaba el termini per presentar les llistes davant les juntes electorals, i es tanca així un període preelectoral que ha esdevingut un veritable mercat polític en què tots els partits han fet i desfet aliances, sobretot segons si estan a favor o en contra d'un estat propi, i han incorporat fitxatges amb perfils nous que confien que els ajudin a convèncer l'electorat, en molts casos pescats de forces rivals, tot i que pocs de l'altre bloc. Tot i la congelació del procés sobiranista provocada per la repressió judicial, la pandèmia i el desconcert estratègic i les baralles de l'independentisme, els petits moviments tectònics no cessen en un escaquer polític que evoluciona i que d'aquí a menys de cinc setmanes es tornarà a retratar a les urnes, si la Covid no ho impedeix.

A part de lideratges interns, pel cantó independentista –amb més oferta que mai– es posarà a votació, vista la seva incapacitat de consensuar un nou full de ruta, l'estratègia a seguir en els propers anys, amb l'objectiu comú ara d'assolir el 50% de vots. A l'altre cantó, frustrats els intents de bastir un front unionista, també hi ha en joc el lideratge intern, amb l'esperança d'aprofitar les baralles independentistes per forçar un govern alternatiu que aturi el procés. Tot plegat, amb el perill

ben real d'un accés de l'extrema dreta al Parlament.

JxCat, per l'1-O

■ Tot i l'escissió del PDE-CAT, que s'ha quedat els drets electorals, el nou Junts de Carles Puigdemont es presenta com el gran aglutinador de l'independentisme, i incorpora a les llistes grups com Demòcrates i MES –tots dos amb ERC en els anteriors comicis–, a més de Solidaritat, Reagrupament i Independentistes d'Esquerra, i exmilitants d'ERC com l'alcalde de Montblanc, Pep Andreu, i l'exregidor de Sant Joan de Vilatorrada Jordi Pesarrodona. “Som la casa gran de l'independentisme, sempre a favor de la unitat i oberts a sumar qualsevol sector, que no sigui el feixisme, per fer un partit gran i transversal, que culmini el mandat de l'1-O”, resumeixen fonts internes, que admeten que haurien volgut un acord encara més ampli. “Les urnes posaran cadascú al seu lloc, també estarà bé que la gent pugui triar l'estratègia a seguir, perquè serà diferent si guanya ERC i frenem, o bé JxCat i continuem”, valoren en tot cas, mentre es mostren partidaris, així sí, d'un pacte independentista per assolir la república.

Com que és un partit nou, han hagut de recollir avales per presentar-se, i en una setmana en van obtenir més de 52.000, gairebé deu vegades més dels necessaris. “Ha servit perquè el militant sortís a

prendre contacte al carrer; vam desplegar taules a tot el territori i l'èxit ha estat brutal”, remarquen les mateixes fonts, que no estan preocupades pel trencament amb el PDE-CAT. “Si algú encara ens volia presentar com els hereus del 3%, tot això ara s'ho queden ells”, clouen.

ERC, a la frontera

■ Els republicans presenten ara menys novetats en les llistes, en què volen consolidar els independents arribats el 2017, com Najat Driouech, Ruben Wagensberg, Jenn Díaz, Núria Picas i Anna Caula, a més de rescatar una antiga promesa del planter com a número 2, la bagenca Laura Vilagrà. Això sí, els republicans protagonitzen un dels fitxatges més sonats, l'únic entre blocs, en incorporar com a 4 per Tarragona el fins ara socialista Carles Castillo, a més del dirigent de CCOO Bartomeu Compte, en el mateix lloc a Girona. “Fa temps que som porta d'arribada de gent d'esquerres que va cap a l'autodeterminació; com a via àmplia hem acollit els que se senten expulsats dels seus espais, i a Castillo l'emmarquem aquí. Ha trigat més, però hi ha arribat per efecte de la repressió”, exposa Sergi Sabrià, vice-secretari de comunicació d'ERC, que s'estima més no opinar sobre les fugues cap a JxCat. “Tot el respecte als que fan el pas dins del bloc, però a nosaltres ens interessa el joc a la frontera, que ens fa créixer com a moviment, aquesta

Principals fitxatges en les llistes

Joan Canadell

De president de la Cambra de Barcelona a 3 de JxCat

Toni Castellà

D'ERC (Demòcrates) a JxCat

Titon Laïlla

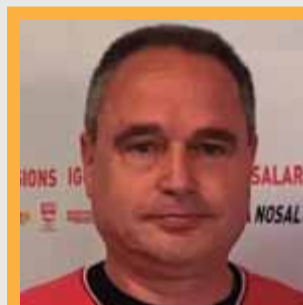
D'ERC (Demòcrates) a JxCat

Carles Castillo

Del PSC a ERC

Laura Vilagrà

De gerent del Consell del Bages a ERC

Bartomeu Compte

De CCOO de Girona a ERC

Gemma Lienas

De Catalunya en Comú Podem a 4 del PSC

Joan Carles Gallego

D'exsecretari general de CCOO a Catalunya en Comú Podem

Eduard Amouroux

De l'Amical de les Brigades Internacionals a Catalunya en Comú Podem

és sempre la nostra obsessió”, raona.

ERC surt “a guanyar” el PSC, com han fet en els últims dos comicis estatals, i amb la voluntat després de formar un govern sobiranista “ampli”, per al qual és optimista. “Amb les eleccions al mig, és difícil assolir ara un acord estratègic, però la gent podrà votar sobre propostes diferents, i després es veurà, partint

del fet que les posicions cada cop són més pròximes i hi ha més gent que explica coses semblants”, exposa.

La CUP vol influir

■ La CUP presenta una llista amb organitzacions ja clàssiques, com Poble Lliure, Endavant i Arran, a les quals afegeix ara un acord específic amb Guanyem i apuja així l'aposta

que, amb força èxit, ja tenien en diversos municipis metropolitans, i que els proveirà fins i tot de la nova cap de cartell, l'exalcaldessa de Badalona Dolors Sabater, a més de l'exalcaldessa de Cerdanyola Carles Escolà, en el sisè lloc a Barcelona. Després de modificar-se els estatuts el 2018, aquestes seran també les primeres eleccions en què s'extingeix el límit

L'APUNT Cuideu-vos!

Emili Bella

Petita millora dels indicadors sobre el coronavirus, que continuen sent dolents. Tretze morts comptabilitzats ahir continuen sent inassumibles. Per molt que les autoritats donin per fet que els dies de Nadal "no han tingut un efecte que podia ser perillós ni un repunt marcat", no es pot caure en el cofoisme: en dos dies se'n pot anar tot pel pedregar. Cap col·lectiu creu que

el seu és on es produeixen els contagis, però el cas és que els contagis es produeixen. En aquest context, no, no és convenient celebrar ara les eleccions, sobretot per la salut de la ciutadania, però també per la salut dels comicis, abocats a menys participació. El més sensat és esperar que la vacunació es generalitzi. Mentrestant, cuideu-vos!

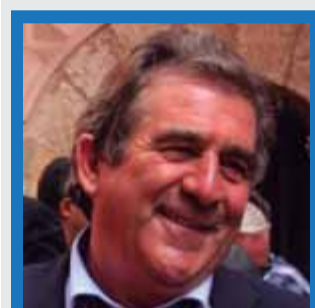

VOLVIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

molt mogut

electorals per al 14-F

GRÀFIC: EL PUNT AVUI

Pep Andreu
D'ERC a JxCat

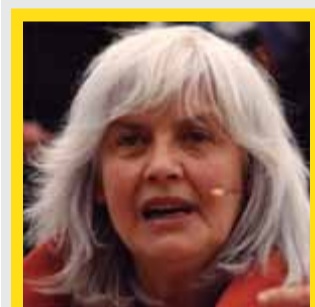
Jordi Pesarrodonà
D'ERC a JxCat

Eduardo Reyes
D'ERC a JxCat

Jordi Serra
De MES a JxCat

Dolors Sabater
De Guanyem Catalunya
a 1 de la CUP

Carles Escolà
De Guanyem Catalunya
a la CUP

Joana Ortega
D'Unió a 2 del PDeCAT

Rubén Viñuales
De Cs al PSC

Anna Grau
De periodista i tertuliana
a 2 de Cs

Lorena Roldán
De Cs al PP

Eva Parera
De Barcelona pel Canvi
(Manuel Valls, Cs) al PP

Joaquim Gay de Montellà
D'expresident de Foment al PP

d'un mandat per als càrrecs electes, fet pel qual tornaran als primers llocs cares ja conegudes com Carles Riera i Eulàlia Reguant, però no en canvi David Fernández, que tot i que va sonar molt durant uns mesos, finalment va ser descartat per la comissió encarregada de les llistes. "Ens presentem per condicionar al màxim la propera legislatura en

l'àmbit nacional i el social; de moment no hem parlat ni de línies vermelles ni res", resumeixen fonts properes, que tampoc es pronuncien sobre una possible entrada al govern que ja els ha plantejat ERC. De fet, recorden que mai fins ara havien rebut una proposta real en aquesta línia, i que en tot cas és molt aviat per parlar-ne. "Hauríem de veure propostes

concretes i ens ho plantejaríem, però tal com ha anat fins ara se'ns fa difícil pensar que serem al govern", assenyalen. "Primer caldrà veure el nombre de diputats que tenim, i si som o no determinants", clouen.

El PDeCAT vol grup

■ Tot i que les enquestes auguren que patirà per tenir representació, el PDe-

CAT afronta amb optimisme el 14-F, i fins i tot s'ha fixat com a objectiu obtenir almenys un diputat a cada circumscripció per tenir grup propi, i fer que una eventual reedició de l'actual govern no depengui de la CUP ni dels comuns. Per fer-ho possible, també han fet el seu particular fitxatge com a número 2 a Barcelona amb l'exconsellera Joana Ortega, ex-UDC que

reapareix després d'haver estat inhabilitada pel 9-N. Com que, a part de la independència, reivindiquen gestió, proximitat i economia, han incorporat un nombrós grup d'alcaldes a les llistes, que a Barcelona tanca l'exconseller Andreu Mas-Colell, un dels que, amb l'expresident Artur Mas, s'implicaran en la campanya. Després del trencament amb JxCat, hi va haver converses amb el PNC de Marta Pascal, però fonts internes asseguren que no van fructificar "pels personalismes".

Cs, a aturar el cop

■ El partit que va guanyar fa tres anys ha protagonitzat l'últim gran fitxatge mediàtic, amb la periodista Anna Grau com a número 2 a Barcelona, un perfil que veuen "interessant perquè ha combatut molt el discurs únic que preval en el debat públic de Catalunya", segons el diputat Nacho Martín Blanco. El cas, però, és que Cs ha tingut més sortides que entrades rellevants, com, ni més ni menys, la de qui havia de ser la seva candidata, Lorena Roldán, que fa uns mesos ja va ser apartada com a cap de cartell, asseguren que de comú acord, amb l'excusa de facilitar un eventual acord constitucionalista amb el PSC i el PP que no va reeixir. "Sent sincers, mai va ser a prop, i no perquè no ho intentéssim, però d'entrada ja no hi vam trobar cap interès del PSC, mentre que el PP ho va descartar perquè va fer un càlcul electoral i va pensar que podia créixer", explica Martín Blanco. Segons ell, "no es pot parlar de fenomen ampli ni divers" amb referència als èxodes que hi ha hagut, tot i que es mostra dolgut amb el PP pel fitxatge de Roldán, ja que ho veu com "un gest hostil i deslleial amb un soci de govern en diverses comunitats autònomes". "La seva actitud té poc a veure amb l'aspecte ideològic", lamenta, ja que nega que ella s'hagués oposat, com justifiquen ara, a allargar la mà al govern estatal.

L'objectiu, indica Martín, és tornar a guanyar les eleccions, ja que, segons ell, les enquestes, que els auguren una patacada, són "sols orientatives". "Les analitzem i les tenim en compte, i ens permeten ser moderadament optimistes quant a mantenir la preeminència en l'àmbit constitucionalista a Catalunya; seria fonamental", clou el diputat.

El PSC té esperances

■ Revalidada la coalició amb l'Units per Avançar de Ramon Espadaler, els socialistes van defugir des del principi el front unionista que plantejava Cs, i també protagonitzen fitxatges que criden l'atenció, com Gemma Lienas, que ve dels comuns, i el regidor tarragoní de Cs Rubén Viñuales. "L'objectiu és recollir el màxim nombre de suports possible i trencar la dinàmica de blocs molt estancs, abonats a la confrontació; si una marca electoral és atractiva i ho pot fer, és el PSC", exposen des del partit. En tot cas, els socialistes dipositen moltes esperances en l'encara ministre Salvador Illa com a candidat sorpresa, un perfil, segons ells, "diferent" del d'Iceta, "molt respectuós i que busca el consens i fuig de les estridències", com demostraria la seva relació amb la Generalitat durant la pandèmia. De fet, confien que, tot i que fa uns mesos "semblava impossible", el factor Illa amplii les possibilitats d'aconseguir vots de Cs, però també dels comuns i fins i tot de decebuts d'ERC, per la qual cosa surten "a guanyar". La seva aposta, això sí, és posar fi al procés i mirar de "replacar el govern d'Espanya a Catalunya", fita que perceben difícil però no impossible, encara que sigui en minoria i amb suports puntuals de fora.

Comuns pel canvi

■ Catalunya en Comú i Podem renoven una marca electoral ja consolidada, i segellada a més pel li-

Passa a la pàgina següent

14-F. EL TANCAMENT DE LES LLISTES

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Ve de la pàgina anterior

deratge indiscutit de Jéssica Albiach. Després d'un inici de legislatura mogut per l'adeu prematur de Xavier Domènech i del sector d'Albano-Dante Fachín, l'entesa ha estat fluida, fins al punt de confeccionar junts les llistes i sense mirar afiliacions perquè tot "tingués un sentit", en lloc de reservar quotes a uns o altres, segons fonts internes. També han apostat, això sí, per una gran incorporació, la de l'ex-secretari general de CCOO a Catalunya Joan Carles Gallego, com a número 2 a Barcelona. Després de no haver aconseguit escó al Senat el 2019, Rosa Lluch, filla del ministre socialista assassinat fa 20 anys, repeteix com a cap de cartell a Girona, on curiosament tindrà com a rival electoral la seva germana Eulàlia, que hi tanca la llista del PSC.

No són les primeres eleccions en què els comuns propugnen que "cal superar la dinàmica de blocs", però diuen que ara ho veuen més a prop perquè això ja ha passat al Congrés, on ERC ha donat suport a un govern del PSOE i Podem que ja signarien que es repetís a Catalunya, tot i que d'entrada volen "fugir" d'etiquetes. "Caldrà veure els números, però volem un govern progressista, perquè la fórmula d'ERC i Junts està esgotada, ha de canviar", afirmen. Un dels seus objectius, de fet, és fer fora JxCat i el PDeCAT del poder.

El PP, a aglutinar

El PP concorre als comicis amb esperances renovades de créixer en aglutinar el vot espanyolista, en competència amb Vox, després de declinar un front amb Cs. Ha fet fitxatges estel·lars, com l'exlíder dels taronja Lorena Roldán i l'ex-número 2 de Manuel Valls (i, per tant, també de Cs) a l'Ajuntament de Barcelona Eva Parera, ex-Unió. Tot i que és l'únic grup que ha declinat participar en l'anàlisi amb El Punt Avui, el seu líder, Alejandro Fernández, resumia la setmana passada en un acte: "Hi ha un projecte polític que un dia va aglutinar el PP, que després es va trencar a Catalunya, i, d'aquí, se'n va fer eco tot Espanya, i que ara es reunificaria un altre cop des de Catalunya." ■

D'esquerra a dreta i de dalt a baix, Carrizosa, Borràs, Aragonès, Illa, Albiach, Sabater, Fernández, Chacón, Pascal i Ormella ■ ACN / EFE / EL PUNT AVUI

Cares noves, tics vells

VORACITAT • Només fa tres anys de les últimes eleccions, però absolutament tots els presidenciables a la Generalitat seran nous **ENGANYIFA** • La majoria dels partits han celebrat primàries formalment, si bé en molts casos amb una única opció, mentre que en d'altres els triats han estat relegats després per la direcció

Òscar Palau
BARCELONA

Si un tret ha definit la política catalana en l'última dècada és la capacitat de devorar o convulsar els seus actors, siguin sigles o dirigents. Després del 21-D semblava que s'havia entrat en una etapa més estable, però la tendència s'ha reprès amb vista al 14-F, ja que tots els lideratges s'han anat cremant per raons que van des de la repressió judicial fins a les escissions o les renovacions per decisions personals o mals resultats. Amb això, no repetirà ni un sol dels presidenciables del 2017. És a dir, es dona el fet inèdit que totes les cares són noves, ja que Carlos Carrizosa (Cs, en lloc d'Inés Arrimadas), Laura Borràs (JxCat, per Carles Puigdemont), Pere Aragonès (ERC, en lloc d'Oriol Junqueras), Salvador Illa (PSC, per Miquel Iceta), Jéssica Albiach (CatECP, en lloc de Xavier Domènech), Dolors Sabater (CUP, per Carles Riera) i Alejandro Fernández (PP, per Xavier García Albiol), als quals s'afegeixen líders d'altres noves formacions com Àngels Chacón (PDeCAT), Marta Pascal (PNC) i Laura Ormella (Primàries), debuten com a candidats a la Generalitat.

Cada partit, això sí, ha arribat fins aquí en circumstàncies ben diferents. D'entrada, tots tret del PP i el PSC —que per defecte consideren que el seu cap de llista ja és el secretari general— han celebrat primàries formalment. És clar que, en la pràctica, després totes les direccions s'han reservat certa capacitat de maniobra per introduir correccions, ja sigui movent noms amunt i avall amb l'excusa de fer llistes paritàries o equilibris territorials, però també per colar-hi figures que no s'havien votat inicialment, i que han acabat entrant en un paquet conjunt més difícil de tombar en una votació final, ja sigui un altre cop per la militància o bé per òrgans interns.

Els casos més discutits són els de Cs, JxCat i el PSC. El partit taronja va ser dels primers a fer primàries, el juliol del 2019, i s'hi va imposar Lorena Roldán, amb el 87% dels vots. L'agost del 2020, però, el comitè permanent de Cs anunciava per sorpresa el seu releu. "Va ser una decisió de consens; es va considerar que el millor per a l'acord que es buscava amb el PP i el PSC era que ella fes un pas al costat", defensa el diputat Nacho Martín Blanco, que assegura que després es va designar Carrizosa "d'acord amb els estatuts" i ho va referendar la co-

missió de garanties de Cs. "Formalment és impecable", indica.

JxCat arrencava de zero, i Laura Borràs es va imposar a Damià Calvet en les primàries per ser presidenciable. En unes de posteriors es van triar altres noms per a les llistes, també amb una alta participació, però la direcció es reservava l'opció d'introduir independents i gent d'altres grups abans d'una votació final en què Puigdemont va passar a ser el número 1. "Els que es van sorprendre no s'havien llegit els estatuts; ell és el líder del partit, el president a l'exili, i es presenta per donar suport a la Laura, a petició d'ella i del sentit comú de tots", adueixen fonts del partit, que subratllen: "Des del primer dia es va dir que el candidat seria escollit en la primera urna, i que ell no ho seria perquè la repressió ho impedeix."

Al PSC, en canvi, no es van arribar a fer primàries perquè Iceta era l'únic candidat *de facto*, si bé això va canviar per sorpresa just el dia que l'executiva i el consell nacional havien de complir el tràmit d'aprovar la llista, cosa que van fer per unanimitat... amb Illa al capdavant. "El procés ha estat orgànic, democràtic i 100% transparent; el consens que desperta Illa al partit és espectacular, no més cal veure com s'ha rebut",

justifiquen fonts internes, que recorden: "Sempre que el PSC ha fet primàries, s'han respectat."

En el cas d'ERC a la tardor i de CatECP el gener passat, no hi va haver tria perquè es va presentar un sol aspirant, si bé tots dos sí que han fet processos interns per votar la resta de noms de la llista. També al PDeCAT només Chacón va obtenir els avals per presentar-se. "Tenim més tradició que d'altres en primàries; si hi ha alternativa es vota i, si no, no", justifiquen des d'ERC, mentre reflexionen que, "en general, està bé que qui guanyi sigui el cap de llista". També els comuns troben "una mica sorprenents" les primàries d'altres partits. "Resta credibilitat si després no en respectes el resultat, veurem si passa factura", asserven. "Fer les coses basant-se en les enquestes és complicat; poden canviar molt ràpid", reflexionen també al PDeCAT, on no se sorprenden que Puigdemont encapçalés la llista dels seus exsòcics.

La CUP, la força més assembleària, no fa primàries perquè no vol "confrontar candidats", segons fonts internes. Això sí, l'elaboració de llistes és llarga: les territorials van proposar noms i, arran del pacte amb Guanyem, una comissió va fer una proposta que la militància ha votat en global. ■

14-F. EL TANCAMENT DE LES LLISTES

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

La decisió sobre el 14-F farà prevaldre criteris científics

■ Els partits coincideixen que cal prioritzar arguments sanitaris per ajornar-lo o no ■ Solé encarrega un informe a Salut i diu que, si es retardés, caldria fixar ara una nova data, potser ja a la primavera

La mesa de grups parlamentaris es va reunir per primer cop el 4 de desembre per debatre sobre l'ajornament o no de les eleccions del 14-F ■ ACN

Òscar Palau
BARCELONA

L'escalada de la pandèmia en les últimes setmanes ha fet créixer els dubtes sobre si les eleccions catalanes es podran fer el 14 de febrer. Tots els grups mantenen avui una primera reunió tècnica, si bé s'han citat divendres, 15 de gener, en la trobada que haurà de decidir si ajornen o no la contesa electoral, i a hores d'ara estan expectants per comprovar l'evolució aquesta setmana, si bé els protocols del Procicat encara donen el 29 de gener com una segona data límit per prendre la decisió definitiva. D'entrada tots treballen amb la hipòtesi i la voluntat que la convocatòria es mantingui, si bé coincideixen que la decisió final s'ha de prendre basant-se exclusivament en criteris sanitaris i científics. Alguns, a més, subratllen una línia vermella: que pugui votar tothom. I no les tenen totes que, tot i que s'allargués unes setmanes el confinament més dur vigent ara, això

aplanés prou la corba de contagis per assegurar del tot el 14-F.

“No tenim pas cap interès que s'ajornin les eleccions, si no és que estem en unes condicions molt dolentes”, afirmen des de JxCat, en una línia molt similar al que defensen fonts del PSC: “Comptem que hi haurà eleccions. Si podem anar a treballar, també podem anar a votar, i a més hi ha opcions com el vot per correu, pel qual farem campanya.” A la resta de grups, les posicions són similars, però ja hi apareixen més matisos. “Anirem a la reunió amb la posició elemental que ha de prevaldre per damunt de tot el criteri tècnic i sanitari, i sobretot cal tenir molt presents les recomanacions del Procicat”, resumeix el diputat de Cs Nacho Martín Blanco. “En un escenari que recomanés l'ajornament, no buscaríem arguments polítics que ho contravinguessin”, sentència. Des d'ERC, Sergi Sabrià també puntualitza: “Si no hi ha la certesa absoluta que pot votar tothom i que

Les dates clau

15.01.21

La mesa de grups es reunirà per avaluar la situació avui, i decidirà divendres si manté el 14-F. Salut emetrà un informe.

29.01.21

Inici de campanya i data límit fixada pels protocols del Procicat per prendre una decisió definitiva sobre el 14-F.

12.02.21

Fins a les 14 h s'ha allargat el termini per votar per correu. Si es vol votar des de casa, cal demanar-ho abans del dia 4.

S'amplia dos dies el termini per votar per correu

Una de les mesures que s'han proposat els partits per minimitzar riscos i salvar els comicis del 14-F és facilitar el vot per correu perquè molta més gent s'hi aculli, i s'estalviïn aglomeracions als centres de votació. En aquesta línia, la Junta Electoral Central va atendre la setmana passada les peticions del govern i va dictaminar a favor d'una ampliació del termini per votar per correu, que acabava el 10 de febrer i que ara s'allarga fins al divendres 12, a les 14 h. Els electors que el vulguin demanar, això sí, tenen fins al 4 de febrer. I és que aquests seran els primers comicis en què es pot sol·licitar el vot per correu

de manera telemàtica, mitjançant un certificat digital com l'IDCat Certificat o el DNI electrònic, i sense haver d'anar a Correus. El dret a vot, a més, es podrà exercir en el mateix moment en què l'empleat de Correus entregui la documentació electoral, lliurant-li personalment el sobre electoral. L'elector rebrà un justificant acreditatiu del dipòsit de vot, per evitar així haver de sortir. Si l'elector s'ho estima més, podrà enviar el vot per correu certificat des d'una oficina de Correus.

Fins al 3 de gener, s'havien rebut unes 12.000 sol·licituds de vot per correu, quantitat molt superior a la del mateix període abans del 21-D del

2017. Més de la meitat de peticions s'han fet de manera telemàtica.

La JEC també ha acceptat ampliar els terminis de sol·licitud de vot exterior per als 255.087 inscrits en el cens electoral de residents absents (CERA), ja que es podrà fer fins al 19 de gener i no fins al 16 com es preveia fins ara. El 2017, d'un total de 226.381 inscrits, es van rebre 42.014 peticions, si bé només 27.231 vots van arribar a les urnes. Una de cada tres sol·licituds, doncs, no es va traduir en vot efectiu a causa del feixuc mecanisme estatal de vot pregat, que tot i l'allau de queixes no ha canviat encara.

no hi ha cap zona confinada on anar a votar suposiscos, no es poden fer eleccions perquè això les invalidaria; fariem un trist favor a la democràcia.” Si fos així, els republicans són partidaris d'ajornar-les no tan sols unes setmanes, sinó fins a la primavera si convé, quan per l'avenç de la vacunació i la millora del clima es tingués la plena seguretat que es poden celebrar. Això sí, caldria que tots els partits es possessin d'acord per tal que un decret del vicepresident Pere Aragonès congelés l'actual convocatòria.

Els comuns també es mostren força cauts, i creuen que les eleccions s'han de fer “amb totes les garanties sanitàries i democràtiques”, per la qual cosa abans volen escoltar els experts i decidir “en funció de dades i projeccions”. “Primer, la salut”, clouen. A la CUP encara ho reforcen amb una advertència: “Ho valorarem en funció dels informes que se'ns presentin, però cal que hi hagi criteris objectivables per decidir; no pot ser que les eleccions es retardin o no en funció dels interessos dels partits de govern, sinó que ha de ser en funció de les dades, i de com es poden celebrar.” Una posició calcada, per cert, a la de les fonts del PNC consultades, que insten que “no hi hagi la temptació” d'usar criteris partidistes.

Al PDeCAT no es volen pronunciar mentre no tinguin més informació sobre els indicadors, i recorden que la decisió ha de correspondre “a les autoritats sanitàries”. En tot cas, la seva lluita ara és una altra: que els deixin participar en la taula de divendres que ha de decidir. “Tenim el dret a assistir-hi i hi assistirem, vulguin o no”, diuen, mentre acusen JxCat de vetar-los i confien que el conseller competent, Bernat Solé, “reaccionarà” i els hi accepti.

Tot just ahir Solé va explicar a Catalunya Informació que estan pendent de rebre un informe de Salut sobre la conveniència de fer els comicis el 14-F, i va evitar avançar escenaris fins a avaluar-lo “amb exactitud”. Això sí, va avisar que si conclou que es posa en risc la seguretat de la gent i no es garanteix el dret a vot de tothom, “no es podrien celebrar”. Si s'ajornessin, va dir, no seria *sine die*, sinó amb una nova data sobre la taula. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYA LLIBERTAT

Borràs tanca la porta a un govern amb els comuns

■ L'exconsellera remarca que JxCat només participarà en un executiu independentista ■ Aragonès reclama posar fi als vets creuats ■ Puigdemont demana no caure en les "provocacions" d'altres independentistes

Emili Bella
BARCELONA

Junts per Catalunya només es planteja un govern independentista després de les pròximes eleccions. La presidenciable del partit de Carles Puigdemont, Laura Borràs, va tancar la porta ahir a formar part d'un executiu amb En Comú Podem o el PSC. "Per avançar cap a la independència cal un govern independentista, això és així, i hem vist que ni tan sols sent així n'hi ha hagut prou en aquesta legislatura, però sí que és una condició necessària", va reblar l'exconsellera de Cultura en una trobada telemàtica amb candidats de la formació.

"Hi ha altres partits independentistes que tenen altres preferències –va insistir, amb referència implícita a ERC–. Nosaltres no farem cap tripartit ni amb els comuns ni amb el PSC, ni per activa ni per passiva, som l'única ga-

rantia que no es produeixi un tripartit amb els partits que governen a Madrid contra els nostres interessos econòmics, socials i nacionals." La candidata va convidar a preguntar-se quin govern per a Catalunya no volen a Madrid per saber quin govern acosta el país a la independència.

El cap de llista republicà, Pere Aragonès, va tornar a posar ahir sobre la taula un executiu format per ERC, JxCat, el Partit Demòcrata, la CUP i els comuns, "una proposta certament complexa i atrevida però que va d'acord amb el moment social, econòmic i de fragmentació política que vivim". En un article publicat al web del partit, el vicepresident de la Generalitat demanava a aquestes formacions que es deixin de "vets creuats".

En aquest sentit, va advertir que seria una "gran irresponsabilitat" per part de tots aquests partits no cercar el consens i va de-

La candidata de JxCat, Laura Borràs, ahir, en connexió amb els candidats del partit ■ JXCAT

manar d'allunyar-se del "soroll i del càlcul de curta volada".

No només Borràs ha descartat aquesta possibilitat reiteradament, també la candidata dels comuns, Jéssica Albiach, que no vol

sentir a parlar de governar ni amb JxCat ni amb el PDeCAT, així com la cap de cartell d'aquesta formació, Àngels Chacón, que ahir va respondre al candidat d'ERC carregant contra la CUP: "El senyor Pere Ara-

gonès entendra que no es tracta de vetar arbitràriament, però el PDeCAT no deixarà en mans d'un partit radical el futur del país." L'exconsellera d'Empresa va posar d'exemple gestos dels cupaires com ara "me-

nystenir la voluntat democràtica" i pressionar perquè Artur Mas –militant del PDeCAT– fes un pas al costat, ahir va fer just cinc anys.

Qui el va succeir, Carles Puigdemont, va recordar que és en política per les mateixes raons que el van portar a acceptar aquell repte. El president exiliat va recordar la victòria de JxCat el 21-D davant d'ERC en un moment en què les enquestes deien el contrari i el triomf "rotund" de les eleccions euro-

La frase

“Pregunteu-vos quin govern no volen a Madrid per saber quin govern ens acosta a la independència”

Laura Borràs

PRESIDENCIBLE DE JXCAT

pees, en què la seva candidatura va obtenir més d'un milió de vots. "Ho hem de fer de la mateixa manera", va arregar.

El 130è president de la Generalitat va demanar als seus companys de partit que no caiguin en provocacions ni donin corda "a les campanyes brutes que alguns auguren" –Gabriel Rufián– "i sembla que desitgen". "No hem anat a l'exili i a la presó per mossegar altres independentistes", va resoldre. ■

Política Suport als presos polítics

Postals solidàries contra l'oblit

PROJECTE • El fotoperiodista Jordi Costa ven postals de fotos seves del procés per enviar-les als presos polítics i dona els diners a la Caixa de Solidaritat **COVID** • La idea va aflorar durant la pandèmia, però també n'ha aturat les exposicions programades

Jordi Alemany
BARCELONA

A costumat a posar el talent professional davant d'una càmera per a causes solidàries, el fotoperiodista freelance de Molins de Rei Jordi Costa va decidir al maig iniciar un projecte solidari per visibilitzar la causa dels presos polítics catalans, donar a conèixer part del seu treball durant el procés català i fer una aportació econòmica a la Caixa de Solidaritat per als represaliats polítics. Es tracta de la iniciativa *Postals per no oblidar*, un paquet que ven per in-

ternet i a algun establiment per 8 euros que inclou 12 fotografies de mobilitzacions després de l'1 d'octubre del 2017 convertides en postals personalitzades per enviar a les presons on van ingressar Carme Forcadell, Dolors Bassa, Quim Forn, Jordi Cuixart, Jordi Sánchez, Jordi Turull, Josep Rull, Oriol Junqueras i Raül Romeva. N'hi ha dues més destinades a Charaf Fadlaoui i Ibrahim Afkir, dos detinguts a Girona en les protestes contra la sentència i que estan absolts.

La iniciativa té el suport, entre d'altres, del també fotoperiodista Jordi Borràs, amb una

Una imatge de Jordi Costa, entrevistat per Molins TV a l'octubre, quan va inaugurar l'exposició itinerant ■ JORDI COSTA

tretzena foto, i un poema de la dramaturga i actriu Estel Solé. L'actriu Mercè Martínez i el cantant Joan Dausà han posat veu i música a un vídeo promocional. Borràs, Romeva i Forn ja han escrit agraint-li la iniciativa, com també ho va fer Cuixart personalment, i fins ara ha ingressat més de 400 euros a la Caixa de Solidaritat. La pandèmia ha aturat la segona part del projecte d'iniciar una exposició itinerant després d'estrenar-la a Molins de Rei, tot i que estan emparaulades les de la Conca de Barberà, Vilafranca, Castellbisbal, Esparreguera, Torrelles. ■